

OUDE TIJDEN HERLEVEN oktober 2008

Mevr. Johanna van Weelde - Hofman geb. 1921 vertelt:

Als kind woonde ik met mijn ouders, broers en zussen in een piepklein huisje in een buurtje wat onder aan de dijk stond op Kortenoord in Nieuwerkerk. Er naast was nog een buurtje met drie kleine huisjes met bedsteden wat wij de 'andere werf' noemden. De meeste waren arm in de buurt. Toen mijn moeder met mijn vader trouwde woonden ze eerst in het huisje van haar ouders wat bij het Kanaal stond waar boer Jos de Jong de eigenaar van was. De Jong woonde in de boerderij die ook hier onder aan de dijk stond vlakbij de molen. Er stond nog een boerderij van Merelissen.

Op de achtergrond zien we het watergemaal en huisjes

Oma, en later moeder mochten daar alleen in wonen als ze voortaan tegen een vergoeding de was voor het boerengezin deed en zou helpen met de grote schoonmaak

Dus als 's maandags de was met de hand op een wasbord geboend was voor de boer, hing het kleine huiskamertje bij ons vol wasgoed als het buiten niet droogde.

Vervolgens ging oma dinsdags voor ons gezin wassen en hing het weer vol, een vochtige boel werd het.

OMA WOONDE BIJ ONS

Oma woonde bij ons in, dat was vroeger normaal, zij had samen met haar man nog op de steenplaats in Korte Noord gewerkt.

Ik ging op de lagere school op de 's Gravenweg. Na schooltijd hielp ik de schooljuffrouw Polderman in de huishouding en kreeg dan haar afgedankte kleding waar moeder heel blij mee was.

's Nachts naaide ze daar kleding van en van oude lakens bloesjes voor haar 6 kinderen.

's Middags lag ze dan soms met haar hoofd op haar armen aan tafel te slapen.

De boodschappen deden we bij 'ouwe Joppie'(Job van Gelderen) en ook bij Uitbeyerse aan de 's Gravenweg, waar later de zoon van Job een winkel had.

De dijk bij de molen en café Rustwat was nog onverhard, we zien ook de oude huisjes onder aan de dijk, links; het huis op de dijk was van Molenaar van Waasbergen.

RABARBER EN VISJES

We aten de hele zomer rabarber uit de tuin op onze boterhammen dat was goedkoop!

Vlees was te duur, dus aten we kleine zelf gevangen visjes uit de IJssel die de buurjongens o.a. van Hazebroek vingen en deelde ze aan de buurtgenoten. Heerlijk vonden wij ze.

Mijn vader was een van de eerste elektriciens, maar kreeg af en toe werk als de notabelen als eerste elektriciteit aan lieten leggen, o.a. bij de dokter, dominee en de pastoor, ook bij de heer van Waasbergen van de molen. Vaak was hij zonder werk en dan had je geen verdienste.

Daarom moest ik als dertienjarige al werk gaan zoeken. Ik begon bij wasserij van Straaten op de strijk- en mangelafdeling van half acht tot 6 uur, de hele dag moest je staan en als je thuis kwam stond de vuile vaat weer op je te wachten. Er werd echt niet gevraagd of je moe was. Ik mocht wel met de bus.

In een leeg Buisman potje met een gleuf deden we 5 cent per week voor schoenreparaties. Klompen werden met oude banden gerepareerd. In de kerk mag je komen zo je bent maar soms hadden we alleen versterkte klompen en geen schoenen, dus bleven we thuis.

In mijn jeugd mochten we geen drinkwater meer halen uit de IJssel vanwege besmetting voor ziektes.

EEN NIEUW HUIS

Toen ik nog thuis woonde moesten we uit de onbewoonbaar verklaarde huisjes in Kortenoord die werden afgebroken.

We kregen een huis in de Julianastraat en daar waren we blij mee, al miste we wel Kortenoord, waar het gezellig was, het was een dorpje op zichzelf. Het was een kort stukje, maar er was veel, een molen, een café, buurtjes, een paar boerderijen, watergemaal, een steenplaats, een vleesverwerking fabriek, een steenplaats, een distilleerderij, winkeltjes, een overzetveertje, een glasblazerij en een sigarenmakerij. Er was genoeg te beleven daar, ook langs de IJssel waar we zwommen en met vorst schaatsten en we keken naar de boten. Door de armoe was er saamhorigheid daar.

Ik trouwde met de metselaar Leen van Weelde en we gingen in de Beatrixstraat wonen.

Nu ben ik weduwe en woon allen in de Meander en wacht tot de nieuwbouw klaar is.

Dus je kan wel zeggen dat ik een echte Nieuwerkerkse ben.

Elly van Gelderen Kasbergen.

Een heel oude foto, de huizen links zijn later naar achteren geplaatst en rechts was bebouwing voordat Van Vliet trucks er zat, dat inmiddels ook is afgebroken en plaats maakt voor te bouwen appartementen langs de IJssel. Op de achtergrond zien we de molen.

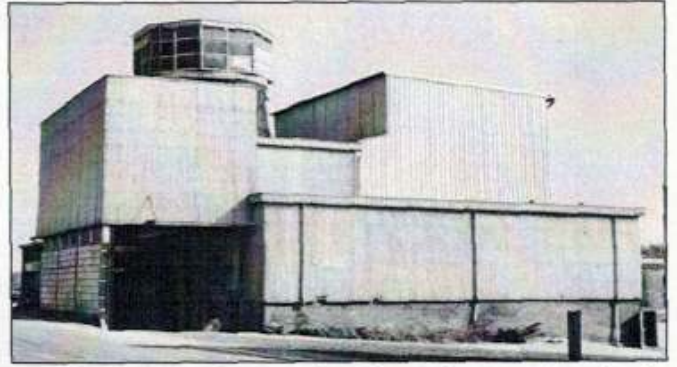
Luchtfoto van Kortenoord en aan de overkant van de IJssel de steenplaats Spreeuwenhoek in Ouderkerk.

foto: Adri den Boer

Molen 'Windlust' in de oude staat.

De afgeknotte molen, op deze foto is het nog in gebruik door de coöperatie.

De vijf huisjes aan het begin van de 's-Gravenweg heette in de volksmond "De Vijf Boeken" (volgens een oud begrip moet het zijn "De vijf beuken"), het naastgelegen industrieterrein is hier naar genoemd. In het laatste huisje was het winkeltje van Sijbrand Marcus.